

[Alfred Jensen.]

sigt at underlægge et antal kompagnier, som har en bestemt opgave indenfor distriktet, en enkelt chef".

Jeg kan hverken i lovforslagets bemærkninger eller i ministerens tale, ejheller i de ordførertaler, der er holdt her, finde nogen forklaring på, hvilke erfaringer der hentydes til her. Hvad er det for erfaringer, hvor er de gjort, er de gjort i Danmark, er de gjort i De Forenede Stater, i Korea, Kina, eller hvor er det, man har gjort de erfaringer, som siger, at man skal underlægge et antal kompagnier en bestemt mand for at løse en bestemt opgave? Der er heller ikke oplyst noget om, hvad erfaringerne går ud på, eller hvilke erfaringer det drejer sig om. Det er dog ret ejendommeligt, når man foreslår indført en sådan ny charge og man i bemærkningerne omtaler det, at man så ikke giver nogen forklaring på, hvad hensigten med en sådan ændring er, og hvad den specielle opgave er. Jeg har spekuleret over, hvad hensigten med det kan være, også hensigten med tavsheden og de manglende oplysninger, og jeg er kommet til den antagelse, at det, det drejer sig om, er, at man indsmugler i hjemmeværnsordningen de politigrupper, man gennem længere tid har forsøgt opbygget med særlige opgaver for øje. Jeg tror, man må se denne ændring i lys af det arbejde, der udfoldes fra politiets side for at opstille sådanne grupperinger indenfor hjemmeværnet. Dette synes jeg offentligheden har krav på at få klar besked om. Den må have besked på, hvad hensigten er med sådanne politigrupper, og hvor stort et antal man tænker at oprette. Jeg synes også, man har krav på at få at vide, hvor meget af de 8 mill. kr. man har tænkt sig at bruge til disse politigrupper.

Når man læser om politiets besværligheder med at klare valutaaffærrerne, fordi der ikke er mandskab nok, forekommer det noget ejendommeligt, at der her foreslås en sådan udvidelse med anvendelse af beløb, som jeg ikke er i stand til at angive, fordi der ikke oplyses noget herom. Her drejer det sig dog om opgaver, som formentlig ikke i dag kan fikseres, det kan ikke engang siges, på hvilket tidspunkt disse styrker skal sættes ind for at løse bestemte opgaver. Men hvad valutasmuglingen angår, drejer det sig om sortbørsfolk, der

omgår landets love, der plyndrer landets befolkning, og det var dog mere rimeligt, om man brugte pengene til at skaffe så meget politi, at vi kunne sætte spekulanter, gangsters og andre på plads og dermed beskytte folket.

Jeg vil gerne spørge om, hvad disse politigrupper skal bruges til. Når jeg stiller spørgsmålet, er det, fordi jeg ikke alene er blevet stillet overfor, at disse politigrupper skal bruges til afspærring, ransagning, arrestation o. s. v., men også fordi jeg i adskillige tilfælde har fået oplysning om, at bestemte mennesker, der tilslutter sig sådanne grupper, får til opgave at likvidere bestemte personer i en given situation. Det drejer sig ikke alene om personer, man har søgt inddraget i politigrupper, men også om personer, man har søgt inddraget i fabriksværn.

Jeg har tidligere rejst spørgsmålet om fabriksværn, som blev bevæbnet. Dengang gik ministeren udenom det, men jeg vil mene, han er i stand til at svare på spørgsmålet i dag. Jeg går ud fra, at de metoder, der her tænkes bragt i anvendelse, ikke kan godkendes i det høje ting. De metoder er brugt andre steder og kendt fra Hitlers virksomhed. Det var ham, der talte for likvidering af politiske modstandere, af folk, der ikke ville det samme som han. Det var et af hans midler til at sikre sin politik gennemførelse, på trods af hvad folket mente. At han ikke altid fik lejlighed til at føre metoderne igennem i fuldt omfang er en anden sag. Vi ved, at han havde sådan hensigt. Han benyttede sig af det den 30. juni 1934, de lange knives nat, da han personlig myrdede Röhm. Jeg ved også, at han havde planer om, at vore landsmænd i koncentrationslejrene inden sammenbruddets dag i maj 1945 skulle have været likvideret. Han havde ikke kraft og mulighed dertil. Disse ting har fremkaldt afsky i det danske folk. Jeg tror ikke, at nogen i ansvarlig stilling, hverken indenfor politi, militær eller anden myndighed, vil sige god for sådanne metoder, og jeg tror naturligvis langt mindre, at nogen vil lægge navn til en sådan ordre, ejheller til hvervning til en sådan gerning — jeg vil forøvrigt heller ikke tro, at ministeren vil tage ansvaret for noget sådant. Derfor ønsker jeg — og det må offentligheden have krav på —, at vi fra denne talerstol får klar besked om, at personer, der kommer for at